

31.002/II/PD

Ter zitting van 25 november en 20 december 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een klacht onderzocht omwille van het feit dat men zich bij de "Dienst 100" van Luik vaak niet in het Duits verstaanbaar kan maken, wat nog maar eens bleek uit een artikel uit de Grenz-Echo van 6 januari 1999.

*
* *

Op de vragen om inlichtingen antwoordde u het volgende:

"Aansluitend op uw brief met het hierboven omschreven voorwerp, heb ik de eer u mee te delen dat de brandweerintercommunale van Luik en omstreken met sommige problemen heeft moeten afrekenen om de oproepen van de Duitstalige inwoners in haar centrale 100 te kunnen beantwoorden.

Bij die oude centrale werkten immers de zes Duitstalige bedienden van Verviers in drie ploegen, wat een minimum aan 2 Duitstaligen per ploeg garandeerde.

Bij de centralisering te Luik, werden de Vervierse bedienden overgeplaatst naar de brandweerintercommunale van Luik en omstreken. Deze laatste heeft geen Duitstalige bedienden aangeworven. De betrokkenen werken binnen een systeem met zes ploegen.

Derhalve is er maar één Duitstalige per dienst; dit maakt het, bij tijdelijk belet van de betrokkene, onmogelijk de Duitstalige oproepen te behandelen.

De inspectie van de brandweerdiensten heeft het probleem aangestipt naar aanleiding van een inspectie op 23 april jongstleden.

Ik vraag mijn departement, binnen het kader van zijn bevoegdheden, het nodige te doen om voor dit dossier zo spoedig mogelijk een oplossing te vinden. »

*
* *

De dienst 100 te Luik bedient ook gemeenten uit het Duitse taalgebied en dient derhalve beschouwd te worden als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, §1 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) waarvan de werkkring gemeenten uit verschillende taalgebieden omvat, behalve Brussel-Hoofdstad, en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmédysse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied.

Voor zijn betrekkingen met particulieren dient deze dienst de taal te gebruiken die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier (artikel 36, §1, 3e lid, en 34, §1, 4e lid, SWT); voor inwoners van Kelmis is dit het Duits of het Frans naargelang van de taal die door de betrokken inwoners zelf gebruikt wordt (art. 12, 2^e lid, S.W.T.).

In casu moest m.a.w. het Duits gebruikt worden zodat de V.C.T. de klacht ontvankelijk en gegrond verklaart vermits inwoners uit het Duitse taalgebied bij de Dienst 100 te Luik niet steeds in het Duits terecht kunnen.

De V.C.T. wijst erop dat de dienst overeenkomstig artikel 38, §3, S.W.T., zo moet georganiseerd worden dat het publiek, zonder enige moeite, te woord kan gestaan worden in de talen die de S.W.T. voor de gemeenten uit het ambtsgebied erkent.

Vermits de V.C.T. reeds vroeger in een gelijkaardige zaak een klacht tegen de Dienst 100 te Luik gegrond diende te verklaren om reden dat inwoners uit het Duitse taalgebied niet steeds in het Duits terecht konden bij deze dienst (advies nr.29.196 van 6 november 1997) en u in uw antwoord van 10 november 1999 zelf het probleem onderkent, verzoekt zij u uitdrukkelijk haar het gevolg mee te delen dat aan dit advies zal gegeven worden.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.